

hogy az élet értelme a folytatásban áll:
 – Fogja be a száját, vén hülye! –
 vigyorgott Erzsébetre a várandós Mária
 s undorodva kiköpött felém.
 Egy önkéntelen mozdulattal ekkor
 hogy magamat és őket is védjem,
 ismét a Mester képéhez folyamodtam.
 Felemeltem volna magasra a képet,
 hogy szemükkel és eszükkel
 és minden érzékükkel lássák
 földi valóságuk égi mását:
 Mária és Erzsébet találkozását.
 De ott a kertben, állapotosan,
 szívük alatt a gyermekkel,
 a megölhetővel vagy megszüülhetővel,

az élet szentségét fölnevelendővel,
 saját rossz tréfájukon hangosan nevetve,
 s könnyezve a füsttől, öntudatlanságukban
 nem is láthatták volna, hogy az Isten is
 úgy emelné magához e nőket,
 ahogy a Mester sugárzó képén látjuk.
 A láthatatlan képet hallhatóvá tenni
 szólnom kellett gyarló szavakkal újra:
 Szentek vagytok, mint a fának lombja,
 az élet szentségét hordjátok hasatokban,
 látom lényetek szívszorítóan szép sugárzását,
 és sejtem már, a teljesség miféle extázisát
 rejti itt a hiány – éljetekek hát,
 és engedjétek élni a magzatot.

TÓTH OLIVÉR

Apám helyett

Anyám naphosszat
 járdaszélen ül,
 lógó melléből szoptatja a szelet,
 cigit kéreget,
 s minden arra járót,
 ismerőst, idegent
 kinevet,
 gúnyos hangon átkozza,
 ha tehetné,
 hogy más ne érintse,
 élve is temetné,
 féltett szerelmét, apámat,
 ki bénult kezével
 egyetlen mozdulatába sűrítve
 minden megértésre váró
 mondanivalóját,
 legyint.
 Anyám naphosszat járdaszélen ül,
 Apám legyint, anyám nevet,
 Bárki jöhet, mehet –
 a halál tőlük cigit kéreget,
 Palók legyint, Kicsi csak nevet.

Szikratánc

Nemet mondatni
 Apámnak, Anyámnak,
 hátra hagyni velem
 a testvérral megosztott ágyat,
 húséget esküdni
 egy idegen varázsnak,
 tűhegyembe
 fekete cérnát húztak,
 láthatatlan ingét
 varrni az éjszakának,
 megérett szívemmel
 játszik a bánat,
 szegénységem,
 örömöm megtart magának,
 tartson meg az Isten is
 szerelmem rabjának,
 szitkos ima helyett
 fekete soroknak,
 betűkből faragott alázatnak,
 érett szívével játszó bánatának,
 szemében, szájában,
 szálkája lenni a világnak.